

Матеріал для розповсюдження

Сцени для рольових ігор

Сцена 1

Студент звертається до представників влади і намагається пояснити, що один із його однокласників піддається залякуванню. Директор авторитарний і традиційний. Вона/він вважає, що стандарти зникають і має негативну думку щодо загальної поведінки молоді в наш час. Класний керівник не хоче брати на себе відповідальність за ситуацію. Інші вчителі недооцінюють проблему і не вбачають в шантажисті такого. Представник місцевої влади, якого це стосується, стурбований, але занадто перевантажений, щоб мати можливість втрутитися зараз.

Сцена 2

Група студентів намагається поспілкуватися з товаришем, що залякує меншого студента.

Сцена 3

Різні студенти зібралися, щоб обговорити друга, який піддається залякуванню групою старших студентів. Їм би хотілося допомогти другові і вони аналізують всі можливі рішення, щоб допомогти йому/її.

Реальні історії

Історія 1

«Мені 12 років і я ненавиджу ходити до школи, тому що ніхто мене не любить. Там є група дітей, які ображають мене при кожній можливій нагоді. Вони говорять, що я потворна і жирна і моїм батькам має бути соромно за мене. Мій найкращий друг перестала розмовляти зі мною і навіть потоваришувала з деякими дітьми з тої групи. Я ненавиджу її. Я почуваюся такою самотньою і боюся, що те, що говорять про батьків — правда».

Розанна.

Історія 2

«Я почала навчатись в новому коледжі цього року і з першого дня я відчувала, що деякі дівчата дивляться на мене, наслідуючись. Тоді я усвідомила, що вони заздять моїй популярності серед хлопців. Тепер я знаходжу маленькі послання на моїх дверях з погрозами. Я також отримую образливі дзвінки вдома. Вони навіть викрадали декілька раз мої книжки. Минулого тижня я пішла в туалет і три дівчини пішли за мною, вони кричали на мене, погрожували мені ножом і наказали мені іти навчатись в інше місце і називали мене повією. Я не можу так більше. Я залякана і розлючена. Я намагалася поговорити з директором, але він насправді не прислухався до проблеми. Я не знаю, що робити».

Лісбес

Історія 3

«Мій найкращий друг розповів мені, що інші студенти докучають йому у школі. Коли я вирішив допомогти йому і поговорити з ними, вони стали поводитися так і зі мною. Тепер нас обох залякують: вони глузують з нас, ошукують нас дуже брутально і погрожують відлупцювати нас. Ми обидва вирішили тримати язика за зубами, тому що боїмося, що якщо розкажемо, стане ще гірше».

Андрій